

Matthew 20

ASVh with Comments

Summary. We should keep in mind that the Lord was traveling non-stop, and great crowds followed Him at all times. In Chapter 19, we find the Lord Jesus in the region of Judea beyond Jordan. In Chapter 20, the Lord is traveling back from Judea beyond the Jordan, and then we see that “Jesus is going up to Jerusalem,” and later, it says, “as they went out of Jericho.” This chapter concentrates on the love and mercy of the true master who has the highest authority but chooses to rule His people with love and mercy, which is the Father. Christians must worship the God of Three (the Father, the Son Jesus, and the Holy Spirit) in One, but we learn that the Father is first. All humans are born with the knowledge of who the master is, and they must learn who the master is and accept the decisions and authority of the master. In this chapter, the Lord Jesus interacts with His disciples, the mother of the sons of Zebedee, the sons of Zebedee James and John, a crowd of people from Jericho, and two blind men.

บทความที่เด่น เราควรที่จะเก็บไว้ในใจว่า พระองค์ทรงเดินทางอยู่ตลอดเวลาไม่หยุดและผู้คนจำนวนมากติดตามพระองค์ตลอดเวลา ในบทที่ 19 เห็นว่าพระเยซูเจ้าเสด็จเข้าไปในเขตแดนแคว้นยูเดียปากแม่น้ำจอร์แดน จะเห็นได้ว่าในบทที่ 20 พระองค์เดินทางจากแคว้นยูเดียปากแม่น้ำจอร์แดน แล้วเราเห็นได้ว่า “พระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม” และในภายหลัง มันบอกว่า “พวกเขาออกไปจากเมืองเยรีโค” ในบทนี้จะมองในความรักและเมตตาของนายที่แท้จริงผู้ซึ่งมีอำนาจสูงสุดแต่เลือกที่จะปกครองประชาชนของพระองค์ด้วยความรักและเมตตา ซึ่งในที่นี้คือพระบิดา คริสเตียนต้องบูชาพระเจ้าทั้งสาม (พระบิดา พระบุตรพระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์) เป็นหนึ่ง แต่เราเรียนในที่นี้ว่าพระบิดามาก่อน มนุษย์ทุกคนได้เกิดมาด้วยความรู้ว่าใครคือเจ้านาย และพวกเขาต้องเรียนว่าใครเป็นเจ้าเหนือและยอมรับการตัดสินและอำนาจของเจ้านายนั้น ในบทนี้ พระเยซูเจ้าได้ตอบกับสาวกของพระองค์ มารดาของบุตรแห่งเศเบดี เหล่าบุตรของเศเบดีเจมส์และจอห์น ผู้งชนจากเมืองเยรีโค และชายตาบอดสองคน

1) The Lord Jesus tells the parable of the laborers in the vineyard. The parable teaches us that the Lord is fair, and He gives one Bible to the whole world. Our duty is to meditate on the Word. In heaven, there is no disagreement from below to above, and all must accept the authority of the master. We must accept the “denarius” reward without grumbling. 2) The Lord Jesus foretells about His crucifixion to the disciples. He tells them that His own people are the ones who will deliver Him to the outsiders to be crucified, but He will rise again on the third day. Here, we must remember that the Lord Jesus always glorifies the Father, even in His earthly sufferings.

1) พระเยซูเจ้าบอกคำอุปมาเกี่ยวกับคนงานในสวนองุ่น คำอุปมานี้สอนเราเห็นว่าพระเจ้านั้นยุติธรรม และพระองค์ให้พระคัมภีร์เล่มเดียวสำหรับคนทั้งโลก หน้าที่ของเราคือฝึกอบรมในพระคำสอน ในสวรรค์ ที่นั่นไม่มีคำขัดแย้งจากเบื้องต่ำสู่เบื้องสูง และทั้งหมดต้องยอมรับอำนาจของเจ้านาย เราต้องยอมรับ “เดนาเรียน” เป็นค่าจ้างโดยไม่บ่น 2) พระเยซูเจ้าคาดการณ์ล่วงหน้าบอกเกี่ยวกับการถูกตรึงบนกางเขนของพระองค์ต่อเหล่าสาวก พระองค์บอกพวกเขาเห็นว่าคนของพระองค์เองคือผู้ที่จะมีมอบพระองค์ไว้ต่อคนต่างชาติเพื่อให้ถูกตรึงบนกางเขน แต่พระองค์จะฟื้นขึ้นมาในวันที่สาม ในที่นี้ เราต้องจำไว้ว่าตลอดเวลาพระเยซูเจ้าเฉลิมพระบารมีพระบิดาเสมอ ถึงแม้ในกาารทนทุกข์ของพระองค์ในโลก

3) The Lord Jesus addresses the request of the mother of the sons of the Zebedee. He says that her request is subject to the highest authority, the Father. However, this does not go against the God of Three; it just shows us that the Father is above all, and He is first in all things. The Lord Jesus consults the Father for all His decisions, and He will always follow the advice of the Father.

3) พระเยซูเจ้าชี้ให้เห็นถึงคำขอของมารดาของบุตรแห่งเศเบดี พระองค์บอกนางให้รู้ว่ามีสิ่งหนึ่งที่นางขอขึ้นกับพระประสงค์ของผู้ที่อยู่เบื้องบนสูงสุด พระบิดา อย่างไรก็ตาม นี่มิได้ต่อต้านความเป็นสามของพระผู้เป็นเจ้า มันเพียงแต่แสดงให้เห็นว่าพระบิดาอยู่เหนือทั้งหมด และพระองค์มาก่อนในทุกอย่าง พระเยซูเจ้าได้รับคำแนะนำจากพระบิดาสำหรับการตัดสินใจของพระองค์ และพระองค์ตลอดเวลาจะทำตามคำแนะนำของพระบิดา

4) The healing of the two blind men shows that persistence in prayer is the key to receiving the mercy of the Father. The Lord teaches us that we should do the same. If we need help, we must keep asking as the Bible tells us. If a person keeps asking, the Lord will show mercy.

4) การรักษาชายตามอดสองคนแสดงให้เห็นนั้นว่าวิริยะในการสวดภาวนาคือกุญแจที่จะได้รับพระเมตตาจากพระบิดา พระเจ้าสอนเรานั้นว่าเราสมควรจะทำเช่นเดียวกัน ถ้าเราต้องการความช่วยเหลือ เราต้องร้องขออยู่ตลอดตั้งที่พระคัมภีร์ได้บอกเราไว้ ถ้าคนใดร้องขอ พระเจ้าจะแสดงพระเมตตา

20¹ For the kingdom of the heavens is like to a man, a master of a house, who went out early in the morning to hire laborers into his vineyard.

¹ สำหรับอาณาจักรสวรรค์ก็เป็นเหมือนกับชายคนหนึ่ง ผู้ที่เป็นนายบ้าน ผู้ซึ่งออกไปแต่เช้ามีดเพื่อว่าจ้างคนงานสำหรับสวนของเขา

Comments 20:1. “For the kingdom of the heavens is like to a man, a master of a house.” Put your mind back to the beginning. Think that everything is from the Father, One in all, as the Bible tells us, and all in One. Everything that is talked about here in this parable is in the Father; He is the owner of all things (seen and unseen). Heaven, earth, and universe are in Him; in Him alone, all things have been created (See Acts 17:28; Colossians 1:15-17).

ความหมาย 20:1. “สำหรับอาณาจักรสวรรค์ก็เป็นเหมือนกับชายคนหนึ่ง ผู้ที่เป็นนายบ้าน” คิดย้อนหลังไปถึงในเริ่มแรก คิดนั้นว่าทุกอย่างมาจากพระบิดา เป็นหนึ่งในทั้งหมด ตามที่พระคัมภีร์บอกเรา และทั้งหมดเป็นหนึ่ง ทุกอย่างนั้นที่พูดถึงเกี่ยวกับคำอุปมาในที่นี้คืออยู่ในพระบิดา พระองค์เป็นเจ้าของทุกอย่าง (สิ่งที่เห็นและไม่เห็น) สวรรค์ โลก จักรวาล อยู่ในพระองค์ลำพัง ทุกอย่างได้ถูกสร้างขึ้น (มองกิจการของอัครสาวก 17:28 โคลโลสี 1:15-17)

“In Him,” think as simple as you have inside of you small little things. Humans are like dust in the eyes of the Father because all things are in Him; the universe itself is in Him, and humans cannot imagine how big the Father is, but even if we are small, the Father loves all humans. He sent His own begotten Son, the Lord Jesus, to take the form of a human; this has shown the love of the Father, but no human thinks of Him, and they don’t even thank Him. Also, the Father, when He created all things at the same time, He assigned duties and gave work to each individual, but when they go out and mingle with the world, the calling in their heart is hidden from them. Because of the worries of the world, the will of the Father in their hearts becomes hidden.

“ในพระองค์” คิดมันเป็นเรื่องง่ายที่คุณมีสิ่งเล็กๆในตัวตน มนุษย์เหมือนฝุ่นในสายตาของพระบิดาเพราะทุกสิ่งอยู่ในพระองค์ จักรวาลมันเองอยู่ในพระองค์ และมนุษย์ไม่สามารถคาดคิดถึงความยิ่งใหญ่ของพระบิดา แต่ถึงแม้ว่าถ้าเราจะเล็ก พระบิดารักมนุษย์ทุกคน พระองค์ได้ส่งพระบุตรหนึ่งเดียวของพระองค์ พระเยซูเจ้า เพื่อมาในรูปของมนุษย์ นี่คือการแสดงความรักของพระบิดา แต่มนุษย์ไม่คิดถึงพระองค์ และพวกเขาไม่มีแม้แต่จะขอบคุณพระองค์ ด้วยกัน พระบิดา เมื่อพระองค์ได้สร้างทุกสิ่งในเวลาเดียวกัน พระองค์ได้ให้หน้าที่และมอบงานให้แต่ละคน แต่เมื่อพวกเขาออกไปและมั่วสุมกับโลก คำร้องในใจหลบซ่อนไปจากพวกเขา เพราะความกังวลของโลก ทำให้พระประสงค์ของพระบิดาซึ่งอยู่ในใจของพวกเขาได้หลบซ่อนไป

“A man, a master of a house.” The house belongs to the master; the master controls the whole house. All the power and decisions belong to the master, and the whole household will do as the master commands.

“House” refers to the throne of God (See Isaiah 66:1-2; Acts 7:49). Imagine heaven and the Lord sitting upon heaven with His foot resting upon the earth. Imagine the picture of the Lord with one foot on the earth, and where do you think His other foot shall be? The Bible is clear: you can’t imagine the greatness of the throne of God and how big it should be. All things are under His power because He has created all things. And think further that only humans have been fashioned by His hand; everything else was created by His will.

“ชายคนหนึ่ง ผู้ที่เป็นนายบ้าน” บ้านเป็นของนายบ้าน นายปกครองทั้งบ้าน อำนาจและการตัดสินใจทั้งหมดขึ้นอยู่กับนายบ้าน และทุกคนในบ้านจะต้องทำตามคำสั่งของนายบ้าน

“บ้าน” ในที่นี้คือบัลลังก์ของพระเจ้า (มองอิสยาห์ 66:1-2 กิจการของอัครสาวก 7:49) จินตนาการสวรรค์และพระเจ้าประทับบนสวรรค์ด้วยพระบาทข้างหนึ่งของพระองค์อยู่บนโลก คิดถึงพระบาทข้างหนึ่งของพระองค์อยู่บนโลก และพระบาทอีกข้างหนึ่งคุณคิดว่าจะอยู่ที่ใด? พระคัมภีร์ชัดเจนว่าคุณไม่สามารถจินตนาการขนาดอันยิ่งใหญ่ตระการการของพระบัลลังก์ของพระเจ้าและพระเจ้าเองควรจะยิ่งใหญ่เพียงใด ทุกสิ่งอยู่ภายใต้อำนาจของพระองค์เพราะพระองค์ได้เป็นผู้สร้างทุกสิ่ง และคิดต่อไปนั้นว่ามีเพียงแต่มนุษย์เท่านั้นที่ได้ถูกสร้างโดยมือของพระองค์ ทุกอย่างนอกจากนี้ได้เกิดขึ้นตามความต้องการของพระองค์

“Vineyard” in this verse refers to the seen world.

“Laborers” refers to those who take the tithes and live on the house of the Lord’s money.

“Hire” means calling from the Lord.

“สวนองุ่น” ในที่นี้คือโลกที่เราเห็น

“ลูกจ้าง” ในที่นี้คือผู้ที่รับเงินบริจาคและเลี้ยงชีพด้วยเงินจากบ้านของพระผู้เป็นเจ้า

“จ้าง” คือการเรียกจากพระเจ้า

“Early in the morning” relates to the point of conception. The Lord will assign the calling of the Lord at the point of conception. Even at the point of conception, the Lord has foreseen the future of that soul. The Lord already knows that the soul will mingle with the world of the seen world and will let the call become hidden. The Lord places the call even before a person has been born (See Jeremiah 1:5; Psalm 139:13-16). The inner soul hears the voice of the Lord’s calling. Within the parable, we have various groups of people who will respond to the voice of the Lord.

“เข้ามิด” เกี่ยวถึงจุดของความคิด พระเจ้าจะกำหนดเสียงเรียกของพระเจ้าในจุดของความคิด ถึงแม้ในจุดของความคิดนี้ พระผู้เป็นเจ้าได้มองเห็นอนาคตของวิญญาณนั้น พระเจ้าทรงทราบแล้วนั้นว่าวิญญาณนั้นจะไปคละเคล้ากับโลกที่มองเห็นและทำให้เสียงเรียกซ่อนไป พระเจ้าใส่เสียงเรียกไว้แม้ก่อนที่คนจะไปเกิด (มอชเยเรมีห์ 1:5; เพลงสดุดี 139:13-16) ภายในของวิญญาณได้ยินเสียงเรียกของพระเจ้า ภายในคำอุปมา เรามีคนหลายกลุ่มที่จะตอบรับเสียงเรียกของพระเจ้า

This parable is a stumbling block for many people. Humans think only about the world they can see. However, the Lord of heaven is Lord above all, the seen and the unseen world. His vineyard includes both worlds, seen and unseen. He goes to the unseen world and gives all souls the knowledge of God (He created all things). That knowledge of God is considered in the human world as a calling to be in the world of humans. The purpose and calling have been placed in the vineyard of the unseen. When the souls go out to the seen world, all have the calling in them, but when they mingle with the seen world, it makes the calling become dim. But, it does not disappear; it is just dim. The Father sent the Holy Spirit to go out and work in each individual and help the individual find the inner call that has been placed in them. The chosen ones will find the path that has been put in them from the beginning.

คำอุปมานี้คือที่เป็นอุปสรรคสำหรับคนจำนวนมาก มนุษย์คิดเพียงแต่โลกที่พวกเขาสามารถเห็น อย่างไรก็ตาม พระเจ้าแห่งสวรรค์คือพระเจ้าเหนือทั้งหมด โลกที่เห็นได้และเห็นไม่ได้ ในสวนองุ่นของพระองค์รวมทั้งโลกทั้งสอง เห็นได้และเห็นไม่ได้ พระองค์ไปยังโลกที่เห็นไม่ได้และให้ความรู้เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าแก่ดวงวิญญาณทั้งหลาย (พระองค์ได้ทรงสร้างทุกสิ่ง) ความรู้ที่เกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้านั้นคือพิจารณาในโลกมนุษย์ก็คือเสียงเรียกในโลกของมนุษย์ จุดประสงค์และเสียงเรียกนี้ได้ใส่ไว้ในวิญญาณทุกคนในสวนองุ่นของโลกที่เห็นไม่ได้ เมื่อวิญญาณออกไปสู่โลกที่เห็นได้ ทุกคนมีเสียงเรียกในพวกเขา แต่เมื่อพวกเขาไปคละเคล้ากับโลกที่เห็นได้ มันทำให้เสียงเรียกแผ่วเบาไป แต่ มันไม่สูญหาย มันเพียงแคบาลง พระบิดาได้ส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ออกไปและทำงานในแต่ละคนและช่วยแต่ละคนให้พบเสียงเรียกภายในที่มีอยู่ในพวกเขา ผู้ที่ได้รับเลือกไว้สามารถหาพบทางนั้นที่ได้ใส่ไว้ในพวกเขาตั้งแต่แรก

² Then having agreed with the laborers for a denarius a day, he sent them into his vineyard.

² แล้วเมื่อได้ตกลงกับเหล่าคนงานสำหรับหนึ่งเดนาเรียสต่อวัน เขาก็ได้ส่งพวกเขาเข้าไปในสวนของเขา

Comments 20:2. “Agreed” is when the person has made the commitment to follow the Lord. After agreeing for a denarius, the person gets the understanding from the Lord of what it is to be done.

ความหมาย 20:2. “ได้ตกลง” นี้คือเมื่อใครก็ตามที่ได้ทำการตกลงที่จะติดตามพระเจ้า หลังจากตกลงที่จะรับหนึ่งเดนาเรียส บุคคลนั้นจะได้รับความเข้าใจจากพระเจ้าว่ามันคืออะไรที่ควรจะทำ

³ And having gone out about the third hour, he saw others standing in the marketplace idle;

³ และได้ออกไปอีกประมาณสามโมงเช้า เขาเห็นคนอื่นยืนอยู่ในตลาดเปล่าๆ

Comments 20:3. “And having gone out about the third hour.” The hours mentioned, the third, the sixth, and the ninth hour, are mentioned to let us know that God never stops working. Always, the Lord searches the hearts of all to find those who want to follow and find the will of the Lord for themselves.

ความหมาย 20:3. “และออกไปอีกประมาณสามโมงเช้า” เวลาที่กล่าวนี้ สามโมงเช้า เย็น และบ่ายสาม ได้บอกเพื่อให้เรารู้ว่าพระผู้เป็นเจ้าไม่เคยหยุดทำงาน ตลอดเวลา พระเจ้ามองหาใจของทั้งหมดเพื่อหาผู้ที่ต้องการติดตามและมองหาพระประสงค์ของพระองค์สำหรับพวกเขาเอง

“Standing in the marketplace idle.” A person feels in their heart the call from the Lord but lets the worries of the world stop the complete follow from within the heart and lets their mind sway their heart and deter the action that the Lord has put in their heart. Being idle towards the call of the Lord is to develop thoughts that make the heart think that it is right to do whatever they believe is good for themselves instead of following the call from the Lord.

“ยืนอยู่ในตลาดเปล่าๆ” คนที่รู้สึกในใจของพวกเขาเสียงเรียกจากพระเจ้าแต่ปล่อยให้ความกังวลของโลกหยุดติดตามอย่างสมบูรณ์จากภายในใจ และปล่อยให้ความคิดของพวกเขาหวั่นไหวใจของพวกเขาและยังลังการกระทำนั้นอย่างสมบูรณ์ที่พระเจ้าได้ใส่ในใจของพวกเขา การยืนอยู่เปล่าๆต่อเสียงเรียกของพระเจ้าคือเพื่อปรับปรุงความคิดนั้นที่ทำให้ใจคิดนั้นว่ามันเป็นการถูกต้องเพื่อทำอะไรก็ตามที่พวกเขาเชื่อว่าดีสำหรับตัวของพวกเขาเอง ต้องการแทนที่จะติดตามการเรียกจากพระเจ้า

“Marketplace” refers to a certain point of time in the life of a person when a person reaches a situation to make a choice regarding the path they take.

“ตลาด” ในที่นี้คือจุดหนึ่งของชีวิตของคนเมื่อคนนั้นมาถึงเพื่อเลือกวิถีชีวิตเมื่อคนนั้นมาถึงจุดนี้เหตุการณ์เพื่อให้เลือกทางที่พวกเขาไป

4 and he said to them, Go **you** also into the vineyard, and whatever **if might be right**, I will give you.

4 และเขาได้พูดกับพวกเขาว่า เจ้าด้วยไปในสวนองุ่น และอะไรถ้ามันถูกต้อง เราจะให้แก่เจ้า

5 And they went. Again, **then, having gone** out about the sixth and the ninth hour, **he** did likewise.

5 และพวกเขาก็ไป อีกครั้ง แล้ว ได้ออกไปอีกประมาณหกโมงและเก้าโมง เขาได้ทำเช่นเดียวกัน

Comments 20:5. The groups of people hired at the sixth and the ninth hour fall into the same category as the ones hired at the third hour.

ความหมาย 20:5. กลุ่มคนที่ได้รับจ้างหกโมงและเก้าโมงก็เหมือนคนที่ได้รับจ้างตอนบ่ายสาม

6 **Then**, about the eleventh, **having gone** out, **he** found others standing, and he **says** to them, **Why do you stand here all the day idle?**

6 แล้ว ประมาณสิบเอ็ดโมง ได้ออกไป เขาได้พบคนอื่นที่ยังยืนอยู่ และเขาพูดกับพวกเขาว่า ทำไมเจ้ายังยืนอยู่ที่นี่ไม่ทำอะไรทั้งวัน?

Comments 20:6. “Why do you stand here all the day idle?” This group of people is a separate group. These have ignored the call of the Lord and got themselves wondering. They feel sorry, but no one is ever going to want them. This group is the group of people who believe they do neither bad nor good to anyone and have the right to choose for themselves what they can do. But they end up wondering; they don’t find a place to go and end up standing idle in empty and dark places.

ความหมาย 20:6. “ทำไมเจ้ายังยืนอยู่ที่นี่ไม่ทำอะไรทั้งวัน?” กลุ่มนี้แยกไปต่างหากอีกกลุ่ม พวกนี้ไม่ได้สนใจเสียงเรียกของพระเจ้าและได้ทำให้ตัวเองสงสัย พวกเขา รู้สึกเสียใจ แต่ไม่มีใครต้องการพวกเขา กลุ่มนี้คือกลุ่มคนซึ่งเชื่อว่าพวกเขาไม่ได้ทำผิดหรือถูกต่อใครและควรที่จะมีสิทธิเลือกสำหรับตนเองว่าจะอะไรที่พวกเขาสามารถทำ แต่พวกเขาจบลงเป็นกังวล พวกเขาไม่พบที่ที่ควรไปและจบลงอยู่เปล่าๆในที่ว่างและที่มืด

7 They say **to him**, Because no **one** has hired us. He **says** to them, Go **you** also into the vineyard, and whatever **may be right**, you will receive.

7 พวกเขาจึงบอกท่านว่า เพราะไม่มีใครจ้างพวกเรา ท่านจึงบอกพวกเขา พวกเจ้าด้วยกันจงไปในสวนองุ่นด้วย และอะไรที่ถูกต้อง เจ้าจะได้รับ

Comments 20:7. “Go you also into the vineyard.” This saying shows that the Lord always gives second chances to everybody. As long as the person doesn’t turn their back to the Lord and only sits idle in regards to the call but doesn’t deny the existence of the Lord, the Lord will give second chances (See Hebrews 11:6).

ความหมาย 20:7. “พวกเจ้าด้วยกันจงไปในสวนองุ่นด้วย” คำพูดนี้แสดงให้เห็นว่าตลอดเวลาพระเจ้าให้ออกาศครั้งที่สองแก่ทุกคน トラバドที่คนนั้นไม่หันหลังต่อพระเจ้าและเพียงแต่นั่งเฉยต่อเสียงเรียกแต่ไม่ปฏิเสธต่อการเป็นพระเจ้า พระเจ้าจะให้โอกาสครั้งที่สอง (มองฮีบรู 11:6)

8 **Then evening having arrived**, the lord of the vineyard **says** to his **foreman**, Call the laborers, and pay them **the wage**, beginning from the last **to** the first.

8 แล้วเมื่อตกเย็น นายของสวนองุ่นบอกแก่พนักงานของท่านว่า เรียกพวกทำงานมา และจ่ายค่าจ้างให้พวกเขา เริ่มจากคนสุดท้ายจนถึงคนแรก

Comments 20:8. “Then evening having arrived.” This compares the life of a person from the start until the end, and it marks the time to get the reward for what the person has been doing all day. The evening marks the time for the reward in the unseen world as a payment for the life that has been working for the Lord until the end of life (human life term on earth).

ความหมาย 20:8. “แล้วเมื่อตกเย็น” นี้เปรียบเทียบชีวิตของคนจากเริ่มต้นจนจบ และมันถึงเวลาที่จะรับผลตอบแทนสำหรับอะไรที่คนนั้นได้ทำบ้าง ตลอดทั้งวัน ตอนเย็นนี้เป็นเวลาสำหรับตอบแทนสำหรับอะไรที่คนได้ทำทั้งวัน ตอนเย็นได้กำหนดเวลาสำหรับค่าตอบแทนในโลกที่มองไม่เห็นคือค่าตอบแทนสำหรับชีวิตนั้นที่ได้ทำงานสำหรับทำเพื่อพระเจ้าจนจบชีวิต (ชีวิตมนุษย์ในโลก)

“Foreman” here refers to the Angel of the Lord.

“เจ้าพนักงาน” ในที่นี้คือทูตสวรรค์ของพระเจ้า

Q: Why is the order of the payment starting from the last to the first? **A:** We humans have problems accepting authority, and it is in our human nature to think about what is fair or not. But the Lord is above all things fair or unfair; as the Bible tells us, the master has the right to do as he pleases. Here, the real purpose for taking the last first is to learn and accept the authority of the master. If we love the Lord from our hearts, we don't care about being first or last or how much payment we get.

คำถาม: ทำไมจึงมีคำสั่งโดยเฉพาะจากคนสุดท้ายถึงคนแรก? **คำตอบ:** เรามนุษย์มีปัญหาในการยอมรับอำนาจ และมันคือเป็นปกติในคนเราที่คิดเกี่ยวกับว่ายุติธรรมหรือไม่ แต่พระเจ้าคืออยู่เหนือทั้งหมดยุติธรรมหรือไม่ยุติธรรม ตามที่พระคัมภีร์บอกเรา นายมีสิทธิทำตามที่ท่านต้องการ ในที่นี้จุดประสงค์แท้จริงสำหรับที่ให้คนสุดท้ายก่อนคือเพื่อให้สำหรับเรียนและยอมรับอำนาจของเจ้านาย ถ้าเรารักพระเจ้าจากใจของเรา เราไม่สนใจเกี่ยวกับว่าเป็นคนแรกหรือสุดท้ายหรือที่เราได้รับค่าจ้างเท่าไร

⁹ And **having come** those about the eleventh hour, they received **each** a denarius.

⁹ และเมื่อพวกนั้นที่มาจากสิบเอ็ดโมง พวกเขาทุกคนได้หนึ่งเดนาเรียส

Comments 20:9. “A denarius” here represents the knowledge of who the master (the gift of knowledge) is and accepting the decision and authority of the master. In heaven, there is no disagreement from below to above; all must accept the authority of the master. We must accept the reward without grumbling.

ความหมาย 20:9. “หนึ่งเดนาเรียน” ในที่นี้คือความรู้ว่าใครคือเจ้านาย (ของขวัญของความรู้) คือและยอมรับคำตัดสินและอำนาจของเจ้านาย ในสวรรค์ ที่นี้คือไม่มีข้อโต้แย้งจากเบื้องล่างสู่เบื้องบน ทั้งหมดต้องยอมรับอำนาจของเจ้านาย เราต้องรับผลตอบแทนโดยไม่บ่น

¹⁰ And the first **having come**, they **considered** that they **would** receive more, **but they themselves** also received each a denarius.

¹⁰ และพวกแรกที่มาทำงาน พวกเขาได้คิดนั้นว่าพวกเขาควรจะได้รับมากกว่า แต่พวกเขาพวกเขาเองด้วยกันเช่นเดียวกันแต่ละคนก็ได้หนึ่งเดนาเรียน

Comments 20:10. “They considered.” One problem that we humans have is greed. Greed and power always play a big role over the minds about how to think what we should receive. Each individual made their judgment already of what they should receive. Even with having the knowledge of who the master is, greed still plays a role.

ความหมาย 20:10. “พวกเขาได้บ่น” ปัญหาหนึ่งของมนุษย์คือความโลภ ความโลภและอำนาจตลอดเวลาจะมีบทบาทสำคัญเหนือความคิดเสมอเกี่ยวกับว่าเราสมควรจะได้รับอะไร แต่ละคนได้ทำการตัดสินใจของพวกเขาแล้วว่าพวกเขาควรจะได้รับอะไร ถึงแม้ว่ารู้ดีว่าใครเป็นนาย ความโลภยังเล่นบทบาทอยู่

¹² saying, These last, have **done** one hour, and **you** have made them equal **to** us, who have borne the burden of the day and the scorching heat.

¹² พูดว่า พวกนี้ที่มาทีหลัง ได้ทำงานเพียงหนึ่งชั่วโมง และท่านทำให้พวกเขาได้รับเช่นเดียวกับพวกเรา ผู้ซึ่งได้ทำงานทั้งวันและอยู่ในความร้อนแผดเผา

Comments 20:12. Remembering about what they have done in their past follows their mind and shapes their greed to make them believe what they deserve and to make them believe what they should receive in the unseen world. They believe they did only good and their reward should be multiplied, but they need to remember what bad they did. The Lord can see all the good and bad an individual has done.

ความหมาย 20:12. ความจำเกี่ยวกับอดีตว่าอะไรที่พวกเขาได้ทำได้ดีตามความคิดของพวกเขาและสร้างความโลภของพวกเขาขึ้นในตัวพวกเขาเพื่อทำให้พวกเขานั้นเชื่อว่าพวกเขาสมควรที่จะได้รับและทำให้พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาสมควรที่จะได้รับอะไรในโลกที่มองไม่เห็น พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาได้ทำแต่ความดีเท่านั้นและผลตอบแทนของพวกเขาควรเพิ่มพูน แต่พวกเขาต้องจำว่าอะไรที่ไม่ดีที่พวกเขาได้ทำ พระเจ้าสามารถเห็นความดีและความชั่วที่แต่ละคนได้ทำ

¹³ But **answering** to one of them, he said, Friend, I do **you** no wrong; **did you** not agree with me for a denarius?

¹³ แต่ตอบต่อคนผู้หนึ่งในพวกเขา เขาว่า เพื่อน เราไม่ได้ทำผิดต่อเจ้า เจ้าได้ตกลงกับเราหนึ่งเดนาเรียสไม่ใช่หรือ?

¹⁴ Take what is yours, and depart; now, I desire to give to this last, even as to you.

¹⁴ รับอะไรที่เป็นของของเจ้า และไปตามทางของเจ้า เวลานั้น มันเป็นความต้องการของเราที่จะให้คนสุดท้าย เช่นเดียวกับเจ้า

Comments 20:13-14. These verses show that the Lord is just and fair. The reward is upon the deed of an individual. No one should complain about the decision the Lord has made for an individual.

ความหมาย 20:13-14. ในข้อนี้แสดงให้เห็นถึงความยุติธรรมของพระเจ้า ผลตอบแทนขึ้นอยู่กับกระทำความดีของแต่ละคน ไม่มีใครควรที่จะบ่นเกี่ยวกับในสิ่งที่พระเจ้าได้ตัดสินให้แต่ละคน

The Lord gives one Bible to the whole world. Some choose to meditate on what is written, but some choose to read to kill time. You kill time, but you do not know that you kill your soul as well. The Bible is the food for your soul; you do not meditate on it, but you seek a reward. The just and fair is the Bible itself; all can have the Bible, but many don't use it. This is the fairness of the Lord: He gives the Word to all, bad and good. There is only one duty for everyone, and that is to read and meditate on the Word. No one can complain about the fairness of the Lord. All have the chance to get the food for the soul. But not everyone chooses to take the unseen food. The dark world uses other kinds of books to take the attention of the human mind away from the Book of Life. This is not the Lord's fault, for the one who did not want to take food for the soul made the fault. This parable shows this: the denarius is in the Bible. You can read, but you don't understand because you read with the human mind and you did not ask for understanding, but you hope to understand on your own. You could read the Bible all your life, but if you do not meditate and ask the Lord to guide you, you will not find the denarius.

พระเจ้าให้พระคัมภีร์เล่มเดียวต่อโลกทั้งโลก บางคนเลือกที่จะฝึกหัดต่ออะไรของข้อเขียน แต่บางคนเลือกที่จะอ่านเพื่อฆ่าเวลา คุณฆ่าเวลา แต่คุณหาไม่รู้ไม่ว่าคุณค่าของวิญญาณของคุณด้วยเช่นกัน พระคัมภีร์เป็นอาหารสำหรับวิญญาณของคุณ ถ้าคุณไม่ฝึกหัดบนมัน แต่คุณอยากได้ค่าตอบแทน ความเที่ยงธรรมและยุติธรรมก็คือพระคัมภีร์มันเอง ทุกคนสามารถมีพระคัมภีร์ แต่คนส่วนมากไม่ใช้มัน นี่ก็คือความยุติธรรมของพระเจ้า พระองค์ให้พระคำแก่ทั้งหมด ดีและเลว ที่มีเพียงหน้าที่เดียวสำหรับทุกคน และนั่นคืออ่านและฝึกหัดพระคำ ไม่มีใครสามารถบ่นเกี่ยวกับความยุติธรรมของพระเจ้า ทั้งหมดมีโอกาสดูที่เอาอาหารสำหรับจิตวิญญาณ แต่ไม่ใช่ทุกคนเลือกที่จะรับอาหารที่ไม่สามารถเห็น ในโลกแห่งความมืดใช้หนังสืออื่นอื่นเพื่อเอาความสนใจของมนุษย์ไปจากพระหนังสือของชีวิต นี่ไม่ใช่ความผิดของพระเจ้า สำหรับผู้ที่ไม่เอาอาหารสำหรับวิญญาณได้ทำผิด คำอุปมานี้แสดงให้เห็นว่า เดนาเรียนคืออยู่ในพระคัมภีร์ คุณสามารถอ่านพระคัมภีร์ แต่คุณไม่เข้าใจเพราะคุณอ่านด้วยความคิดของมนุษย์และคุณไม่ได้ขอสำหรับความเข้าใจ แต่คุณหวังเพื่อเข้าใจด้วยตัวของตนเอง คุณสามารถอ่านพระคัมภีร์ตลอดชีวิตของคุณ แต่ถ้าคุณฝึกอบรมและขอพระเจ้าเพื่อนำทางคุณ คุณจะพบเดนาเรียน

¹⁵ Is it not lawful for me to do what I will with mine own? Or is your eye evil because I am good?

¹⁵ มันมิใช่ถูกต้องสำหรับเราที่จะทำอะไรด้วยตัวของเราเอง? หรือตาของเจ้าชั่วเพราะเรานั้นดี?

Comments 20:15. This verse can refer to more verses from the Bible to support it. The Lord created all things, and He is above all things. Can the below, the created things, judge the above? The Lord's generosity is poured down on the below. Look around; even those bad enjoy all things the Lord has created, as it is written in the Bible (See Matthew 5:45; Acts 14:17). When a created being challenges the Lord, it shows they do not trust the Lord.

ความหมาย 20:15. ในข้อนี้สามารถใช้ถึงหลายข้อในพระคัมภีร์สนับสนุนมัน พระเจ้าได้สร้างทุกอย่าง และพระองค์อยู่เหนือทุกอย่าง สิ่งเบื้องล่าง สิ่งที่ได้ถูกสร้าง สามารถตัดสินผู้สร้างเบื้องบน? ความปรารถนาของพระเจ้าหลังลงเบื้องล่าง มองไปรอบๆ แม้คนชั่วยังมีความสุขกับทุกสิ่งทีพระเจ้าได้สร้าง ตั้งที่มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ (มอขม 5:45 กิจการของอัครสาวก 14:17) เมื่อสิ่งที่ได้ถูกสร้างท้าทายพระเจ้า มันแสดงว่าพวกเขาไม่วางใจพระเจ้า

¹⁶ Thus the last will be first, and the first last.

¹⁶ ดังนั้นคนสุดท้ายจะเป็นคนต้น และต้นเป็นคนสุดท้าย

Comments 20:16. In the context of the parable “the last will be first,” it refers not to the last that comes to the Lord but to the last who acknowledges the authority that is above all authority and believes with a true heart, even if it may take a long time to come to that point. This one will count as coming in first. But, the first that comes by mouth saying, “I believe, I believe,” believing by mouth and not by heart, those ones will be last. The talk by mouth may be louder than the last who speaks by heart. [Whoever comes to acknowledge the authority of the Lord by heart is first, even if that person took a longer time to come to this point, not the one that acknowledges the authority first and loud but by mouth only.]

ความหมาย 20:16 ในอุปมาของคำอุปมา “คนสุดท้ายจะกลับเป็นคนต้น” มันไม่ใช่คนสุดท้ายที่มาหาพระเจ้าแต่คนสุดท้ายที่ยอมรับผู้มีอำนาจเหนือทุกอำนาจและเชื่อด้วยใจที่แท้จริง ถึงแม้ว่าถ้ามันจะใช้เวลานานที่จะมาถึงจุดนั้น คนนี้จะนับว่ามีมาก่อนคนที่เป็นคนแรก แต่ คนแรกนั้นที่มาด้วยปากพูดว่า “ฉันเชื่อ ฉันเชื่อ” เชื่อโดยปากแต่ไม่ใช่โดยใจ พวกนั้นจะเป็นคนสุดท้าย คำพูดด้วยปากอาจจะดังกว่าคนสุดท้ายที่พูดด้วยใจ (ใครก็ตามที่มา ยอมรับอำนาจของพระเจ้าด้วยใจก่อน ถึงแม้ว่าถ้าคนนั้นจะใช้เวลานานที่จะมาถึงจุดนี้ ไม่ใช่พวกที่ยอมรับสิทธิอำนาจก่อนและเสียงอันดังแต่เพียงด้วยปากเท่านั้น)

¹⁷ And **Jesus** going up to Jerusalem, took the twelve **by themselves** apart, and on the way, **He** said to them,

¹⁷ และ **พระเยซู** ก็ไปยังเยรูซาเล็ม ได้พาสาวกทั้งสิบสองแยกไป และในระหว่างทาง **พระองค์** พูดกับพวกเขาว่า

¹⁸ Behold, **We** go up to Jerusalem; and the **Son of Man** will be **betrayed** to the chief priests and scribes; and they **will** condemn **Him** to death,

¹⁸ ดูเถิด **เรา** ขึ้นไปยังเยรูซาเล็ม และ **บุตรมนุษย์** จะได้ถูกทรยศเพื่อมอบให้ปุโรหิตใหญ่และพวกธรรมาจารย์ และพวกเขาจะประหาร **พระองค์** ถึงตาย

¹⁹ and will **betray Him** to the Gentiles to mock, and to scourge, and to crucify; and the third day **He will** be raised up.

¹⁹ และจะทรยศ **พระองค์** แก่พวกต่างชาติเพื่อให้เยาะเย้ย และเพื่อเสียดสี และจะถูกตรึงบนกางเขน และในวันที่สาม **พระองค์** จะได้ฟื้นขึ้นมา

Comments 20:17-19. These verses clearly show how humans are. The destroyer has come among them. Not the gentiles that betrayed the Lord Jesus, yet His own people are the ones that betrayed Him to the outsiders. But all things must happen as it has been written; His own people flip over and betray the Lord.

ความหมาย 20:17-19. ข้อเขียนนี้แสดงให้เห็นแจ่มแจ้งว่ามนุษย์เป็นอย่างไร ผู้ทำลายได้เข้ามาในพวกเขา ไม่ใช่คนต่างชาติที่ได้อภัยพระเยซูเจ้า คนของพระองค์เองนั้นได้ทรยศพระองค์มอบพระองค์ให้คนนอก แต่ทุกอย่างต้องเกิดขึ้นดังที่เขียนไว้ คนของพระองค์เองจะเปลี่ยนข้างและทรยศต่อพระเจ้า

²⁰ **At that time**, the mother of the sons of Zebedee came to **Him** with her sons, worshipping and asking **something from Him**.

²⁰ เวลานั้น มารดาของเซเบดีได้มายัง **พระองค์** กับเหล่าบุตรชายของเธอ ถวายบูชาและขอบางสิ่งโดยเฉพาะจาก **พระองค์**

Comments 20:20. The sons of Zebedee are James and John (See Mark 10:35). In Matthew, we see the mother coming to ask the Lord Jesus about her sons, and in Mark, we see the sons coming to ask the Lord Jesus about granting them the right to sit one at His right and the other at His left. Both Matthew and Mark are correct in detailing the events of this encounter. At first, the mother came with the request, and later on, the sons also came to ask. Here in Matthew, the Lord gives us the encounter with the mother of James and John, asking the Lord something. This event itself has shown how all mothers should be. For this mother goes beyond her ability to follow with her sons, the Lord has shown mercy to her, and He answers her request in the Bible. This shows the way the Lord created the relationship between a mother and her children (the mother should show love and concern for her children).

ความหมาย 20:20. บุตรของเซเบดีคือเจมส์และจอห์น (มองมาระโก 10:35) ในมัทธิว เราเห็นว่ามารดาของบุตรชายของเซเบดีมาขอพระเยซูเจ้าเกี่ยวกับเหล่าบุตรชายของเธอ และในมาระโก เราเห็นว่าเหล่าบุตรชายของพระเยซูเจ้าเกี่ยวกับให้มอบที่นั่งข้างขวาของพระองค์คนหนึ่งและอีกคนข้างซ้ายของพระองค์ ทั้งสองมัทธิวและมาระโกถูกต้องในรายละเอียดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ แรกเริ่ม มารดาได้มาด้วยคำร้องขอ และภายหลัง เหล่าบุตรชายก็ได้มาขอ ในมัทธิวนี้ พระเจ้าให้เราถึงการพบกับมารดาของเจมส์และจอห์น มาขอพระเจ้าถึงบางสิ่ง เหตุการณ์นั้นมันเองได้แสดงให้เห็นว่ามารดาทั้งหมดควรจะเป็นเช่นไร สำหรับมารดาคนนี้ได้ไปเกินความสามารถของเธอเพื่อติดตามบุตรของเธอ พระเจ้าได้แสดงพระเมตตาต่อเธอ และพระองค์ให้คำตอบในคำขอของเธอในพระคัมภีร์ ในที่นี้แสดงให้เห็นวิธีที่พระองค์ได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและบุตรของเธอ (มารดาควรจะแสดงความรักและความกังวลต่อบุตรของเธอ)

²¹ And **He** said to her, What **do you desire**? She **says to Him**, Command that these my two sons may sit, one on **Thy** right hand, and one on **Thy** left hand, in **Thy** kingdom.

²¹ และ **พระองค์** ได้พูดกับเธอว่า เจ้าต้องการอะไร? เธอตอบต่อ **พระองค์** โปรดสั่งให้บุตรทั้งสองของดิฉันได้นั่ง คนหนึ่งข้างขวามือของ **พระองค์** **ท่าน** และอีกคนข้างซ้ายมือของ **พระองค์ท่าน** ในอาณาจักรของ **พระองค์ท่าน**

Comments 20:21. This request really is not a request that should come out of the mouth of a disciple. But, even if the person has understanding, this is the human way. The Holy Spirit tells us in our hearts what is right and wrong, but we miss it many times. What we think (reason) always will come out first. The weight of the thought of reason is heavier than the heart speaking; always, the thought of reason comes first. The Lord allowed this request to come for the purpose of teaching us how to be among brothers in the Lord.

ความหมาย 20:21. คำขอร้องจริงๆแล้วนั้นไม่ใช่คำขอที่ควรจะมาจากรากของสาวก แต่ ถึงแม้ว่าคนเข้าใจว่า นี่เป็นวิธีของมนุษย์ พระวิญญาณบริสุทธิ์บอกในใจของเราว่าจะไร้ออกหรือผิด แต่เราได้พลาดผิดไปหลายครั้ง สิ่งอะไรที่เราคิด(ด้วยเหตุผล)ตลอดเวลาจะออกมาก่อน น้ำหนักของความคิดด้วยเหตุผลหนักมากกว่าใจที่พูดออกมา ตลอดเวลา ความคิดด้วยเหตุผลจะออกมาก่อน พระเจ้าอนุญาตให้คำขอร้องนี้ออกมาจุดประสงค์เพื่อสอนเราให้รู้ว่าควรจะเป็นอย่างไรระหว่างพี่น้องในพระเจ้า

Q: How can we best connect the events from Matthew and Mark? **A:** We must understand that there is a short gap of time between verses 21 and 22. The Lord ignored the woman's question at first. Then the sons followed up with the same request (See Mark 10:35). Then the Lord Jesus answered to the sons and the mother in verse 22.

คำถาม: ทำอย่างไรดีที่สุดเพื่อเราเชื่อมโยงเหตุการณ์จากมัทธิวและมาระโก? **คำตอบ:** เรานั้นต้องเข้าใจนั่นว่านี่คือช่องว่างของเวลาระหว่างจากข้อเขียน 21 และ 22 พระเจ้าไม่สนใจต่อคำถามในตอนแรกของเธอ แล้วเมื่อเหล่าบุตรได้ติดตามมาด้วยคำถามเดียวกัน (มองมาระโก 10:35) แล้วพระเยซูเจ้าทรงได้ตอบคำถามของเหล่าบุตรและมารดาในข้อเขียน 22

²² Answering now, **Jesus** said, **You do not know what you request. Are you able to drink the cup which I am about to drink, and with the baptism which I am baptized, to be baptized? They say to Him, We are able.**

²² เวลาที่ตอบ **พระเยซู** ได้ตอบว่า เจ้าไม่รู้เจ้าขออะไร พวกเจ้าสามารถที่จะดื่มถ้วยซึ่ง **เรา** กำลังจะดื่มหรือ และบัพติศมาซึ่ง **เรา** ได้บัพติศมา? พวกเขาตอบต่อ **พระองค์** ว่า พวกเราสามารถ

Comments 20:22. “Are you able to drink the cup which I am about to drink ...” This cup referred to here is a cup of rejection by the world and abandonment of love from the family itself (i.e., heavenly family) (See Matthew 27:46). This is a simple cup for the one who gives the cup, but it is heavy for the one who will receive the cup. When the Lord was crucified, He carried His own suffering, but He took the suffering of the entire world upon His own death. No human can take that because it is too heavy for any human. If you want to follow the Lord, no believer can take this cup; we must only accept that the Lord has carried the cup of suffering upon His shoulders (Isaiah 53:3-5). But, even if all believers know this, they try to put it aside and acknowledge it by mouth but not from the heart.

ความหมาย 20:22. “พวกเจ้าสามารถที่จะดื่มถ้วยซึ่งเรากำลังจะดื่มหรือ...” ถ้วยนี้คือถ้วยของการที่ได้ถูกปฏิเสธโดยโลกและความรักที่ถูกละทิ้งจากครอบครัวของมันเอง (เช่น ครอบครัวจากสวรรค์) (มองมัทธิว 27:46) นี่เป็นถ้วยธรรมดาสำหรับคนที่ให้ถ้วย แต่มันหนักมากสำหรับผู้ที่ได้รับถ้วย เมื่อพระเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขน พระองค์ได้แบกความทรมานของพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์ได้แบกความทรมานของทั้งโลกด้วยบนความตายของพระองค์เอง ไม่มีมนุษย์คนใดนั้นที่สามารถรับได้เพราะมันหนักเกินไปสำหรับมนุษย์ทั้งหลาย ถ้าคุณต้องการติดตามพระเจ้า ไม่มีผู้ที่เชื่อคนใดสามารถแบกถ้วยนี้ได้ เราต้องยอมรับนั่นว่าพระเจ้าได้แบกถ้วยแห่งความทรมานไว้บนบ่าของพระองค์ (ไอซายาห์ 53: 3-5) แต่ ถึงแม้ถ้าผู้มีความเชื่อทั้งหมดรู้ถึงสิ่งนี้ พวกเขาจะพยายามที่จะวางมันเอาไว้ข้างๆและยอมรับมันเพียงปากแต่ไม่ใช่ด้วยใจ

“They say to Him, We are able.” This sentence shows the human mind and how the mind is. Because they want to do things even if they don’t know what it is, the mouth already speaks before they know what it is. As the Bible tells us, we will be judged by what we say, so do not let the words come out fast. You cannot swallow back the words after they are out, and those words will be used to judge you at the end.

“พวกเขาตอบต่อพระองค์ว่า พวกเราสามารถ” ประโยคนี้แสดงให้เห็นถึงความคิดของมนุษย์และความคิดเป็นอย่างไร เพราะพวกเขาต้องการทำบางอย่างถึงแม้ว่าถ้าพวกเขาไม่รู้มันคืออะไร ปากได้พูดก่อนที่พวกเขาจะรู้ว่ามันคืออะไร เหมือนพระคัมภีร์บอกเราว่า เราจะได้ถูกพิพากษาด้วยคำของเราเอง ดังนั้นอย่าให้คำพูดออกจากปากโดยเร็ว คุณไม่สามารถกลืนคำพูดกลับหลังจากที่พวกเขาออกไป และคำเหล่านั้นจะได้นำในวันพิพากษาคุณในวันสุดท้าย

²³ He says to them, **My** cup indeed you will drink, and the baptism with which I am baptized you will be baptized; but to sit on **My** right hand, and on **My** left hand, is not **Mine** this to give; but for whom it has been prepared by **My Father**.

²³ พระองค์ พูดกับพวกเขาว่า ถ้วย **ของเรา** จริงแล้วเจ้าจะดื่ม และบัพติศมาซึ่งเราได้บัพติศมาเจ้าจะได้รับบัพติศมา แต่เพื่อนั่งทางมือขวาของ **เรา** และทางมือซ้ายของ **เรา** นี้ไม่ใช่ **เรา** ที่จะให้ แต่สำหรับของพวกซึ่งมันได้มีการเตรียมไว้โดย **พระบิดาของเรา**

Comments 20:23. “My cup indeed you will drink ...” At this point, they do not know the cup, but they will be part of it; however, they will not be the ones who drink it. The Bible tells us that they are with the Lord, and they will see the Lord be crucified, flogged, and treated as something, not like someone. They will see all, but they will not know the feeling.

ความหมาย 20:23. “ถ้วยของเรา จริงแล้วเจ้าจะดื่ม...” ยังจุดนี้ พวกเขาไม่รู้ถ้วยถ้วย แต่พวกเขาจะมีส่วนร่วมของมัน อย่างไรก็ตาม พวกเขาจะไม่ได้เป็นผู้ดื่มมัน พระคัมภีร์บอกเราว่าพวกเขาจะได้อยู่กับพระเจ้า และพวกเขาจะเห็นพระเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขน ถูกประณาม และถือเหมือนเป็นสิ่งหนึ่ง ไม่ใช่เป็นคนหนึ่ง พวกเขาจะเห็นทั้งหมด แต่พวกเขาจะไม่รู้ถึงความรู้สึก

“But to sit on My right hand ... by My Father.” This verse does not go against the Trinity of God. But, many people use this verse to discredit the Trinity of God; if the Lord Jesus is God, how then does this verse limit the authority of the Lord Jesus? That is their question. However, we must note that the Father is above all; Three (the Father, the Son Jesus, and the Holy Spirit) are in One, but the Father comes first. The heart of a believer should always remember Three in One, and all believers should not put one above another; however, the Father comes first above all, but when we worship, we should always remember Three but One. The Trinity makes the Bible complete, and we cannot leave out any one of the Three (the Father, the Son Jesus, or the Holy Spirit), but the Father is first. Among the ones that call themselves Christians but do not believe in the Trinity, you should not have anything to do with them for they can be a Christian by name but not a true believer.

“แต่เพื่อนั่งทางมือขวาของ **เรา** ... โดยพระบิดาของเรา” ในคำกล่าวนี้ไม่ได้ต่อต้านความเป็นสามของพระเจ้าเป็นเจ้า แต่มีหลายคนใช้ข้อกล่าวนี้ทำให้เสียชื่อเสียงของความเป็นสามของพระเจ้าเป็นเจ้า ถ้าพระเยซูเจ้าคือพระเจ้าเป็นเจ้า แล้วอย่างไรจึงมีข้อเขียนนี้จำกัดสิทธิอำนาจของพระเยซูเจ้า? นั่นคือคำถามของพวกเขา อย่างไรก็ตาม เราควรระวังไว้ที่นั่นว่าพระบิดาอยู่เหนือทุกอย่าง ความเป็นสาม (พระบิดา พระบุตรพระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์) เป็นหนึ่ง แต่พระบิดามาก่อน ใจของผู้มีความเชื่อควรจำไว้ตลอดเวลาถึงความเป็นสามในหนึ่ง และผู้มีความเชื่อทุกคนไม่ควรว่าไม่มีใครเหนือใคร อย่างไรก็ตาม พระบิดามาก่อนเหนือทั้งหมด แต่เมื่อเรานูซาพระเจ้า เราควรจำไว้ตลอดเวลาว่าสามแต่เป็นหนึ่ง ความเป็นสามทำให้พระคัมภีร์สมบูรณ์และเราไม่สามารถละผู้ใดในสาม(พระบิดา พระบุตรพระเยซู หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์) แต่พระบิดามาก่อน ในหมู่ผู้หนึ่งที่เรียกตนเองว่าคริสเตียนแต่ไม่เชื่อในความเป็นสาม คุณไม่ควรจะทำอะไรด้วยกับพวกเขาเพราะพวกเขาสามารถเป็นคริสเตียนเพียงชื่อแต่ไม่ใช่ผู้ที่เชื่อแท้จริง

²⁴ And having heard, the ten were **indignant** concerning the two **brothers**.

²⁴ และเมื่อได้ยิน ทั้งสิบรู้สึกไม่พอใจเป็นกังวลเกี่ยวกับพี่น้องทั้งสอง

Comments 20:24. This verse tells the readers that even between the disciples, sometimes it was not easy to look over the boldness of some. The request that was presented by the sons of Zebedee needed a lot of courage because the Lord was the Holy Teacher among them. For the two sons of Zebedee to ask this straight question, for the rest of the disciples showed no respect. Nevertheless, the Lord did not show anger, and the other disciples felt these two had more courage than them and felt uneasy about their actions.

ความหมาย 20:24. ในข้อนี้บอกให้ผู้อ่านรู้ว่าในเหล่าสาวก บางครั้งมันไม่เป็นการง่ายที่จะมองข้ามความกล้าหาญของบางคน คำขอโดยตรงนั้นที่แสดงโดยบุตรของเศเบดีนี้ต้องใช้ด้วยความกล้าอย่างมากเพราะพระเจ้าเป็นอาจารย์บริสุทธิ์ในพวกเขา สำหรับบุตรทั้งสองของเศเบดีที่ถามโดยตรงสำหรับเหล่าสาวกที่เหลือเห็นว่าเป็นการขาดความเคารพ แต่ถึงอย่างไร พระเจ้ามิได้แสดงความโกรธ และเหล่าสาวกที่เหลือรู้สึกว่าการกระทำของพวกเขากล้ามากกว่าพวกเขาและรู้สึกไม่สะดวกต่อการกระทำของพวกเขา

²⁵ But **Jesus** having called them, said, **You** know that the rulers of the Gentiles **exercise lordship** over them, and **the** great ones exercise authority over them.

²⁵ แต่ **พระเยซู** ได้เรียกพวกเขา พูดว่า พวกเจ้ารู้ว่าผู้ปกครองของคนต่างชาติก็ใช้อำนาจปกครองแทน เหนือพวกเขา และผู้ยิ่งใหญ่ก็อำนาจเหนือพวกเขา

²⁶ Not so **will** it be among you; but whoever **may will to** become great among you, **let him** be your servant;

²⁶ มันไม่ควรจะเป็นระหว่างพวกเจ้า แต่ใครก็ตามที่จะเป็นใหญ่ในพวกเจ้า ให้เขาเป็นผู้ปรนนิบัติพวกเจ้า

Comments 20:26. “Servant” here refers to the person who receives the order from the Lord in their heart to serve as the Lord Jesus came on earth to serve. Servant here does not mean necessarily to be a servant of men, but a servant of God and do work on earth in the name of the Lord; going to tell people the good news about the Lord Jesus coming on earth, the resurrection of the Lord Jesus, and waiting patiently according with the Bible for the second return of the Lord Jesus.

ความหมาย 20:26. “ผู้ปรนนิบัติ” ในที่นี้คือผู้ที่รับคำสั่งจากพระเจ้าในใจของพวกเขาเพื่อให้รับใช้พระเยซูเจ้าที่ได้มาในโลกเพื่อรับใช้ ผู้ปรนนิบัติในที่นี้ไม่ได้หมายถึงว่าเป็นคนรับใช้ของคน แต่เป็นคนรับใช้ของพระเจ้าและทำงานในโลกในชื่อของพระเจ้า ออกไปบอกคนถึงข่าวดีเกี่ยวกับพระเยซูเจ้ามายังโลก การคืนชีพของพระเยซูเจ้า และรออย่างอดทนตามพระคำมกรีย์สำหรับการกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูเจ้า

²⁷ and whoever **may will to** be first among you **let him** be your slave;

²⁷ และใครก็ตามที่ต้องการเป็นคนแรกในหมู่พวกเจ้า ให้เขาเป็นผู้รับใช้ของเจ้า

²⁸ even as the **Son of Man** came not to be served, but to serve, and to give **His** life as a ransom for many.

²⁸ ถึงแม้ บุตร ของ มนุษย์ ได้มาไม่ได้เพื่อได้รับการรับใช้ แต่เพื่อมารับใช้ และให้ชีวิตของ พระองค์ เพื่อเป็นค่าไถ่สำหรับคนจำนวนมาก

Comments 20:28. The Lord Jesus came to give the living Word to humans, not to receive. The Son received orders from the Father to serve mankind. The order for the Son was to come down to be born and live in the flesh and point the way for humans to come to the Father. God cannot serve men, but God that turned to be one hundred percent man could receive orders from the Father and serve mankind. The Lord Jesus opened the way by His death, but living on earth, He pointed the way to come to the Father.

ความหมาย 20:28. พระเยซูเจ้าได้มาเพื่อให้พระคำแห่งชีวิตแก่มนุษย์ ไม่ใช่เพื่อมารับใช้ พระบุตรได้รับบัญชาจากพระบิดาให้มาปรนนิบัติมนุษย์ คำสั่งสำหรับพระบุตรให้มาเพื่อมาเกิดและอาศัยอยู่ในร่างและชี้ทาง สำหรับมนุษย์ให้มายังพระบิดา พระเจ้าเป็นเจ้าไม่สามารถรับใช้คน แต่พระผู้เป็นเจ้านั้นที่กลายเป็นมนุษย์ร้อยเปอร์เซ็นต์ได้สามารถรับคำสั่งจากพระบิดาและปรนนิบัติมนุษย์ พระเยซูเจ้าได้เปิดทางโดยความตายของพระองค์ แต่มีชีวิตบนโลก พระองค์ได้ชี้ทางเพื่อมายังพระบิดา

²⁹ And as they **were going** out from Jericho, a great multitude followed **Him**.

²⁹ และเมื่อพวกเขาได้ออกไปจากเยรีโค ผู้ชนจำนวนมากก็ได้ติดตาม พระองค์

Comments 20:29. Many, many things happen in one day. That is why the Bible tells us that not everything that the Lord Jesus did has been written down (See John 21:25). The healing presented in Matthew 20:29-34 describes a different scenario than the healings presented in Mark 10:46-52 and Luke 18:35-43.

ความหมาย 20:29. หลายสิ่ง หลายอย่างเกิดขึ้นในวันเดียว นั่นคือเหตุผลที่พระคัมภีร์บอกเราว่าไม่ใช่ทุกอย่างที่พระเยซูเจ้าได้ทำได้มีเขียนลงไว้ (มถยอห์น 21:25) การรักษาที่ได้มีเสนอในมัทธิว 20:29-34 อธิบายแตกต่างไปจากการรักษาที่ได้มีเสนอใน มาระโก 10:46-52 และลูกา 18:35-43

³⁰ And behold, two blinds sitting **beside the road**, having heard that **Jesus is** passing by, cried out, saying, **Lord, Son** of David, have mercy on us.

³⁰ และดูเถิด มีชายตาบอดสองคนนั่งอยู่ข้างทาง เมื่อพวกเขาได้ยินว่า **พระเยซู** กำลังผ่านไป ร้องออกมา พูดว่า **องค์พระผู้เป็นเจ้า พระบุตร** ของดาวิด มีพระเมตตาต่อพวกเราด้วย

³¹ And the multitude rebuked them, that they should **be silent**; but they cried out the more, saying, **Lord, Son** of David, have mercy on us.

³¹ และฝูงชนได้ตำหนิพวกเขา นั่นว่าให้พวกเขาได้อยู่ในความสงบ แต่พวกเขาก็ยิ่งได้ร้องมากขึ้น พูดว่า **พระผู้เป็นเจ้า พระบุตร** ของดาวิด มีพระกรุณาต่อเราด้วย

Comments 20:31. This verse shows us that persistence is the key to prayer. Even with being blocked and others trying to stop them, these two blind men did not stop asking for mercy. The Lord teaches us that we should do the same; if we need help, we must keep asking as the Bible tells us. If a person keeps asking, the Lord will show mercy.

ความหมาย 20:31. ในข้อนี้แสดงให้เห็นว่าการอดทนติดตามเป็นกุญแจในการสวดภาวนา ถึงจะได้มีการขัดขวางห้ามและสิ่งอื่นที่พยายามจะ
ให้พวกเขาหยุด ชายตาบอดทั้งสองนี้ไม่หยุดร้องขอความเมตตา พระเจ้าสอนให้เรานั้นว่าเราสมควรจะทำเช่นเดียวกัน ถ้าเราต้องการความช่วยเหลือ
เราควรร้องขอตั้งที่พระคัมภีร์บอกเรา ถ้าใครก็ตามที่ร้องขอ พระเจ้าจะแสดงพระเมตตา

³² And **having stopped**, **Jesus** called them, and said, What do you wish I should do to you?

³² และได้หยุดยืน **พระเยซู** เรียกพวกเขาว่า และว่า เจ้าต้องการให้ **เรา** ทำอะไรให้แก่เจ้า?

Comments 20:32. This verse has shown to all humans how the Lord is. He is willing to listen, He just wants us to learn and ask Him to show mercy.

ความหมาย 20:32. ในข้อนี้แสดงให้เห็นให้มนุษย์ทุกคนเห็นว่าพระเจ้าเป็นอย่างไร พระองค์ยินดีที่จะฟัง พระองค์ต้องการให้เราเรียนและร้องขอต่อ
พระองค์เพื่อแสดงพระเมตตา

³³ They say to **Him, Lord**, that our eyes may be opened.

³³ พวกเขาพูดต่อ **พระองค์ พระผู้เป็นเจ้า** ขอให้ตาของพวกเขาเหล่านั้นได้เปิดด้วย

³⁴ Then **Jesus**, being moved with compassion, touched their eyes; and **immediately** they received sight, and followed **Him**.

³⁴ แล้ว **พระเยซู** ได้ทรงมีพระเมตตา สัมผัสตาของพวกเขา และในทันใดพวกเขาได้ก็มองเห็น และได้ติดตาม **พระองค์** ไป

Life and Faith Applications. 1) Christians should worship the God of Three (the Father, the Son Jesus, and the Holy Spirit) in One. 2) We must humble ourselves and acknowledge the highest authority (Three in One) in our lives; we should not argue within ourselves when the Lord speaks in our hearts. 3) The Lord is fair and just; He gave the Bible to all people. We must meditate on His Word and not stay idle regarding the call the Lord puts in our hearts. 4) Persistence in prayer is the key to receiving the Lord's mercy.

ชีวิตและการแสดงความจำนง: 1) คริสเตียนควรจะบูชาพระผู้เป็นเจ้าแห่งทั้งสาม (พระบิดา พระบุตรพระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์) เป็นหนึ่ง
2) เราต้องถ่อมตัวของเราลงและยอมรับผู้มีอำนาจสูงสุด (สามแต่เป็นหนึ่ง) ในชีวิตของเรา เราไม่ควรโต้แย้งในตัวเองเมื่อพระเจ้าพูดในใจของเรา 3)
พระเจ้ายุติธรรมและถูกต้อง พระองค์ได้ให้พระคัมภีร์สำหรับคนทุกคน เราต้องฝึกฝนพระคำรัสและอย่าอยู่เฉยๆเกี่ยวกับการเรียกที่พระเจ้าให้ไว้ในใจของ
เรา 4) อยู่ในการสวดตลอดไปคือกุญแจสำคัญเพื่อรับพระเมตตาของพระเจ้า